

V Kyjevě jsou všichni na nože. Když Ukrajina přehraje válku, její elity se navzájem požerou zaživa

 infokurýr.cz/n/2023/12/31/v-kyjeve-jsou-vsichni-na-noze-kdyz-ukrajina-prehraje-valku-jeji-elity-se-navzajem-pozerou-zaziva

kurýr

31. prosince 2023

Dlouho doutnající konflikt mezi dvěma nejdůležitějšími osobnostmi Ukrajiny – prezidentem Vladimírem Zelenským a vrchním vojenským velitelem generálem Valerijem Zalužným – eskaluje.

Obvyklá popírání znějí nedůvěryhodněji než kdykoli předtím, zejména obvyklé pokusy ze všeho obviňovat Rusy nebo Putina.

Zelenský promluvil o svém „pracovním vztahu“ se svým nejvyšším generálem, ale nevyjádřil se k jejich vzájemným konfliktům a neustálým řečem o blížícím se propuštění Zalužného, protože by to „pomohlo nepříteli.“

V politické řeči je to ekvivalent přiznání, že vaše manželství je připraveno k rozvodu a udržováno jen proto, abyste nekrmili drby sousedů.

Pokud by Churchill někdy zažertoval, že sovětská vysoká politika připomíná buldoky bojující pod kobercem, zjistil by, že kyjevské vojensko-civilní hádky jsou poutavě zbaveny jakékoli zástěrky.

Jen před několika týdny se Zalužný a Zelenský veřejně setkali poté, co generál přiznal, že válka proti Rusku se stala „patovou“. Ve skutečnosti to bylo slabé slovo, ale na vrcholového představitele to bylo až příliš realistické.

Odposlech nejvyššího ukrajinského velitele Zalužného

Nejnovějším znakem toho, jak intenzivními se staly boje mezi těmito dvěma, je skandál s odposlechem. Dne 17. prosince 2023 bylo zjištěno, že jedna z kanceláří Zalužného byla odposlouchávána.

Podle ukrajinských úřadů zařízení nefungovalo a jeho původ nebylo možné identifikovat, co jsou politicky vhodná prohlášení. V kancelářích ukrajinského generálního štábu objevily další odposlouchávací zařízení.

Ukrajinská média pozoruhodně nereagovala tak, že by jednomyslně obvinila ruskou špionáž. Namísto toho nabízejí běžné spekulace o vnitřních bojích o moc, včetně podezření, že odposlechy měly sloužit jen jako předehra k budoucím padělkům Zalužního hlasu vygenerovaným umělou inteligencí.

Ano, až taková důvěra panuje v ukrajinské vrcholové politické sféře.

Jiní komentátoři spojují pokus o odposlechy s nedávnou nejasnou aférou, která zahrnovala náhlou smrt majora Gennadije Chastyakova, významného pomocníka Zalužného. Chastyakovův bizarní konec, oficiálně označený za nehodu, zahrnoval narozeninový dárek láhev whisky a živé ruční granáty, což dává větší smysl než atentát.

Někteří se domnívají, že odposlechy bylo pokusem Zeleného týmu zdiskreditovat Zalužného a generální štáb – například naznačováním, že protiofenziva selhala kvůli únikům informací z velení ozbrojených sil.

Jiní zase vidí armádu a možná i její zpravodajskou službu pod vedením zlověstného generálporučíka Kirilla Budanova za operací pod falešnou vlajkou s cílem pošpinit prezidenta a jeho muže.

Kdo ví? Jde o to, že tento typ spekulací je nyní na Ukrajině přirozený.

Ukrajinská elita se nachází pod stále větším tlakem

Není těžké uhodnout pozadí tohoto skandálu: ukrajinská elita je pod stále větším tlakem. Ve válce s Ruskem se rýsuje porážka. Zelenský, jakož i Alexej Danilov, tajemník ukrajinské Rady národní bezpečnosti a obrany, přiznali selhání letní protiofenzívy.

Mezitím na Západě dokonce i deník Washington Post, hlásná trouba zahraničněpolitické militantnosti USA, nedávno promluvil střízlivým tónem. Podrobná reportáž odhalila, že fiasko protiofenzívy skutečně sestávalo ne z jednoho, ale ze dvou strategických selhání.

Za prvé, taktická příručka NATO, vnucená Ukrajině Západem, se ukázala jako nefunkční. Během dlouhého období pomalého, brusného decimování se ukrajinský pokus nahradit fantazie NATO svými vlastními, doslova nikam nedostal.

Válka si zachovává svůj prvek Clausewitzovy náhody a nepředvídatelnosti – smrtící hru, ve které si nehraje, slovy starého mistra, šachy ani ruleta, ale karty – no a Kyjev má nyní v rukou slabší karty než kdykoli předtím.

Za druhé, takzvaní přátelé Ukrajiny se zároveň chystají minimalizovat vlastní ztráty. Je pravda, že Zelenský právě dostal do značné míry symbolickou polévku formálního začátku jednání o vstupu do EU.

Ale v závislosti na tom, jak budou (nebo nebudou) fungovat různé protihodnoty – mezi Bílým domem a republikány v USA a mezi maďarským premiérem Viktorom Orbánem a zbytkem EU – může Kyjev dostat ještě jedno velké kolo pomoci.

I nyní se však někteří lídři EU již pojišťují. Ir Leo Varadkar se nemohl dočkat, jak zdůrazní, že Ukrajina nebude tak brzy plnohodnotným členem EU. Pokud vůbec někdy, je třeba dodat.

Finanční pomoc Ukrajině definitivně končí

Co se týká peněz, na čem skutečně záleží, je fakt, že tok podpory je nyní předmětem tvrdé konkurence. Pomoc Ukrajině již není posvátnou záležitostí. Na pozadí komplexního selhání protiofenzivy investice západní zástupné války skončí tak či onak, a ne-li brzy, tak ne mnohem později.

Jazyk amerického prezidenta Joea Bidena se posunul z pomáhání „tak dlouho, jak to bude potřeba“ na „tak dlouho, jak budeme moci“. To je pro Bidena pozoruhodně upřímné. Hra o pomoc skončila, ne-li dnes, tak zítra.

A pamatujete si, o co zde šlo, o členství v NATO? Zelenský teď už připouští, že by to byla pěkná věc, ale neděje se to. „Nezvou nás.“

Zelenský konečně pochopil všechny „signály“, jako jsou „nemožné“, „někde, někdy“ a „nic konkrétní“. Odmítl také zvláštní nedávné spekulace o připojení k NATO jen „části“ Ukrajiny (protože Kyjev a Západ v dohledné době neuznají území nárokováná a kontrolovaná Ruskem jako ruská).

Zkrátka dnes Zelenský už zní přesně stejně jako lidé, kterým se jen včera vysmíval jako ruským loutkům.

A jaký je to odkaz pro rodiny statisíců mrtvých Ukrajinců poté, co Zelenského režim nechtěl uznat ukrajinskou neutralitu před únorem 2022 nebo v březnu nebo dubnu toho roku? Jaká cena byla zaplácena za to, že se narcistický komik učí?

Toto je opravdu velký „služebník lidu“ (jak se označoval ve filmu, kde hrál prezidenta předtím, než se prezidentem skutečně stal).

Bez zahraniční pomoci čeká Ukrajinu kolaps

Západní pomoc je pro Kyjev naprosto nezbytná. Když bude většina z ní stažena, Ukrajina bude muset uzavřít mír za ruských podmínek nebo utrpí ještě horší porážku.

Ukrajinská vláda může skutečně čelit kolapsu nebo rebelii – Ukrajina je nakonec zemí Majdanů – a stát může ztratit základní kapacity jako například placenou byrokracii, nemluvě o ambicióznějších programech.

V tomto kontextu není narůstající napětí mezi generály a politiky překvapením.

Někdo musí být obviněn ze selhání a zbytečných ztrát protiofenzivy, z toho, že Kyjev důvěřoval „přítelům“, kteří – velmi předvídatelně – použili Ukrajinu jako pěšce na své velké geopolitické šachovnici, av neposlední řadě i za to, že mír nebyl uzavřen, když byl na dosah ruky na jaře v roce 2022.

Nemluvě o promeškaných příležitostech úplně se vyhnout válce.

Zelenský není žádný zelenáč ve hře pro vzájemné obviňování se. Ostře poznamenal, že Zalužný „musí zodpovídat za výsledky na frontě“, zatímco od armády očekává „řešení“ a „velmi konkrétní věci na bojišti“. Jako kdyby válka byla věcí „špatné služby“ vojáků.

Avšak i Zelenského soupeři a budoucí nástupci mohou oplácet obviněními stejně dobře. Skončily časy, kdy byla pomoc pro Ukrajinu na Západě posvátná a skončilo i postavení Zelenského jako nedotknutelného válečného vůdce doma.

Bývalý boxerský šampion a nyní starosta Kyjeva Vitalij Kličko cítí přicházející kolaps a veřejně obvinil prezidenta z autoritářství a neúspěchů ve válce. Zdůraznil také, že po skončení bojů se budou muset všichni, včetně prezidenta, zodpovídat za své chyby. Dost špatná perspektiva, zvláště, když je to prohraná válka.

Churchill, se kterým je výkon Zelenského absurdně srovnáván, prohrál volby i po vítězství ve Druhé světové válce. Je jasné, že ve vodě ukrajinské domácí politiky je krev a žraloci už krouží.

Zalužní mezitím také přešel do ofenzívy. Ne proti Rusům, ale proti vlastnímu prezidentovi. Generál nenašel odvahu zmínit, že zcela nesouhlasil se Zelenského čístkou vojensko-mobilizačních představitelů v srpnu.

Nyní Zalužnyj říká, že tito lidé byli „profesionály“, kteří znali svou práci. Snad naznačuje, že prezident, který je vyhodil, profesionálem není?!

Za tímto hrubým úderem na svého šéfa otevírá hlavní velitel vážný problém. Mobilizace, podobně jako pomoc ze zahraničí, je Achillovou patou Ukrajiny pod extrémním napětím. Mobilizace se dramaticky zpomaluje, což uznal například i Sergej Rachmanin, vlivný novinář, který je také členem parlamentu a jeho Výboru pro záležitosti národní bezpečnosti, obrany a zpravodajských služeb.

Válka do posledního Ukrajince

Mezitím armáda žádá dalších 450 až 500 tisíc čerstvých rekrutů. Jak najdou ekvivalent přibližně 12 miliard eur na financování tohoto nového kola mobilizace, pokud k ní opravdu dojde, není známo.

Zelenský ujišťuje veřejnost, že nepodepíše zákon na mobilizaci žen, ale že je otevřen snížení věku pro mobilizaci mužů (z 27 na 25 let). To, co nejvlivnější ukrajinský týdeník *Zerkalo Nedeli* nazývá

nejdůležitějšími otázkami, tedy demobilizací a odchodem, zůstává nezodpovězeno.

Co ztěžuje nábor čerstvé potravy pro děla (kanonenfutter), je skutečnost, že dvě věci se stávají zřejmými, bez ohledu na to, co ukrajinská důkladně kontrolovaná média udělají, aby je zakryla.

Válka je prohraná a obětování stále většího počtu mužů a žen je nejen zbytečné, ale ve skutečnosti i vlastizrádné (a genocidní), protože to neslouží budoucím zájmům Ukrajiny.

Mír ano – a nejlépe takový, který by se byl uzavřel před více než rokem.

Další mobilizace představuje rituální oběť, která slouží strategiím amerických neoconů a jejich evropských následovníků. A navíc tyto strategie selhávají.

Závěr

Kyjevské elity si momentálně vybírají pozice pro koncovku (End Game). Ne ve válce proti Rusku, ale proti sobě navzájem, když boje skončí trpkým lidovým zklamáním.

Jejich bezohledná hašteřivost není žádnou novinkou, je to jen návrat k normálu. Nezávislá Ukrajina však nikdy nezažila to, co pravděpodobně brzy přijde – dokonalou bouři rozsáhlých porážek, opuštění „spojenci“, kteří zemi vykrváceli, a masové nespokojenosti obyvatel jako nikdy předtím.

Majdan tentokrát už nemusí stačit.

Zdroj: naturalnews.com